

BIJZONDER ALLEDAAGS

gedachten over huis, tuin en keuken

j/groen

Mirjam Ordeman - van Vugt

BIJZONDER ALLEDAAGS
gedachten over huis, tuin en keuken
Mirjam Ordelman-van Vugt

ISBN 978-90-8897-362-8
NUR 713

Boekverzorging:
Willemieke Vogelenzang de Jong, PromoVisique

Foto's:
Mirjam Ordelman-van Vugt

De bijbelteksten in deze uitgave zijn ontleend aan de Statenvertaling
(NBG-editie 1886/2024) © Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap.

© 2024 Groen, onderdeel van Jongbloed Christelijke Media - LEEUWARDEN
Alle rechten voorbehouden.

www.jongbloedmedia.nl

voorwoord

Zodra ik kon schrijven, maakte ik boekjes. Ik schreef dagboeken vol, knipte en plakte plaatjes of tekende bij de tekst. Ik droom al bijna mijn hele leven van het maken van een boek. En nu is het er. Maar niet voor ik leerde lezen in een ander Boek, dat enorm veel waarde heeft. Mijn boek staat vol met slechts mijn gedachten, maar elk hoofdstuk eindigt met een tekst uit de Bijbel, die vol staat met Gods woorden. Ik hoop dat je God vindt op de bladzijden in dit boek, in het alledaagse leven, in de voorwerpen in huis, in de prachtige schepping buiten. Ik hoop dat je Zijn hand ziet in wat je doet, in wat je maakt en eet, in wat je ontvangt en in wat je deelt.

Dit boek draag ik op aan mijn moeder. Ze heeft me geleerd een huis tot een thuis te maken, te dromen en te creëren. Dit boek draag ik ook op aan mijn man, die mijn dromen vormgaf door het bouwen van een huis met een keuken en een tuin met een kas. Hij zorgt voor het hout in de kachel, het brood op de plank en de uren dat ik schrijven kan. Ik schreef dit boek voor onze vier kinderen, omdat ik hoop en bid dat jullie het huis nog lang zullen vullen met jullie aanwezigheid, knuffels en eetlust.

Tussen de ritmische bewegingen van het opruimen van de was en het doppen van de boontjes schrijf ik deze woorden op. Ik houd van het huis-, tuin- en keukenleven en voel me dankbaar. Bijzonder alledaags, dat is het leven. Veel van hetzelfde, maar overal schittert Zijn genade.

LIEFS,

Mirjam

DE GENADE VAN ONZEN
HEERE JEZUS CHRISTUS
ZIJ MET U ALLEN. AMEN.

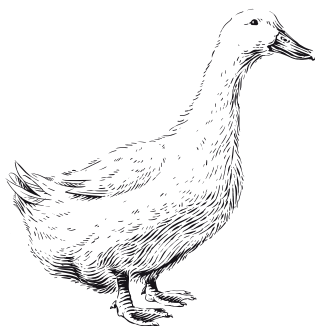
– Openbaring 22:21

Inhoud

huis 8

10	Huis
12	Kachel
14	Gastenkamer
16	Bed
18	Piano
20	Lamp
22	Spiegel
24	Kapstok
26	Camera
28	Klok
30	Zeep
32	Schilderij
34	Boekenkast
36	Plumeau
38	Rok
40	Venster

Tuin

42

keuken

78

44	Tuin	80	Keuken
46	Bezem	82	Honing
48	Gieter	84	Recept
50	Emmer	86	Koffie
52	Schaar	88	Servies
54	Gereedschap	90	Mes
56	Schuur	92	Tafel
58	Plukmand	94	Pan
60	Rozenboog	96	Soep
62	Zaad	98	Kruimels
64	Oogst	100	Oven
66	Onkruid	102	Brood
68	Kippen	104	Boodschappen
70	Tuinhek	106	Kruiden
72	Mus	108	Vliegenmepper
74	Waslijn	110	Kastje
76	Schaduw	112	Vaat

IK HOUD VAN HET HUIS-, TUIN- EN KEUKENLEVEN
EN VOEL ME DANKBAAR. BIJZONDER ALLEDAAGS, DAT
IS HET LEVEN. VEEL VAN HETZELFDE, MAAR OVERAL
SCHITTERT ZIJN GENADE.

Mirjam

HUIS

bijzonder alledaags

huis

We wonen in een stal. Het is er soms een beestenboel. Als de deuren openstaan om de boel te luchten, vinden we weleens een kikker in huis, of een egel of een muis. Elke zomer strijden we tegen kolonnes mieren. Ons huis is ook echt een stal, uit 1911. We wonen op de deel, met gebinten waar de koeien zichtbaar tegenaan hebben staan schuren en waartussen spinnen zich fantastisch kunnen schuilhouden. En met oude stalraampjes vol zwarte vochtplekken, een kromme voordeur en ijzeren ringen aan de buitenmuur, waar dieren aan werden vastgebonden.

We wonen in een huis. Een plaats met sporen uit het verleden. We hebben bijna alles kaalgetrokken en opnieuw opgebouwd. Nu is het een huis met nieuw stucwerk dat ook alweer gebutst en vlekkerig is. Ook liggen er stofvlokken onder de bank en loopt er een spoor van modderstapjes in de badkamer. Op het aanrecht liggen kruimels en er zit een vuile plek in het beddengoed, die ik er niet meer uitkrijg.

Het is ons thuis. We staan er op en vullen er onze dagen met maaltijden en ontmoetingen en spullen en werk tot we moe zijn en weer naar bed gaan. Het alledaagse leven vormt zich hier vanzelf. Ik ben er dagelijks druk met verzamelen. Ik schep er orde, poets het schoon en heb er lief. En dat is wat ik het liefste doe, eerlijk gezegd. Zodra ik te vaak voorbij onze brievenbus aan het begin van de oprit leef, wordt het een rommeltje. Dan vergeet ik van alles en voel ik me opgejaagd, waardoor ik dingen ga afraffelen en ga snauwen.

Het liefst ben ik hier. Op deze plek die verre van volmaakt is, maar die aan ons is gegeven om er te leven. Dit is de plaats waar we elke dag weer beginnen en eindigen. 'Eben Haëzer' stond er op een verder spuuglelijk schilderijtje dat we op zolder vonden. En zo is het. Hij is de enige Rots, het Fundament, voor vandaag, morgen en altijd.

TOT HIERTOEF HEEFT ONS DE HEERE GEHOLPEN.

– 1 Samuel 7:12

kachel

Naar sommige dingen kan ik uren kijken. Golven, wuivende grashalmen en vlammen, bijvoorbeeld. Ondertussen gaan mijn gedachten net zo heen en weer tussen mijn hart en brein als de beweging van het water, de wind en het vuur. Daarom ben ik dol op de kachel. De gloeiende warmte ervan ga je pas bijzonder waarderen als je het koud hebt. Als je voor de zoveelste keer bent natgeregend door een herfstige bui in de eindeloos lijkende grauwe dag. Terwijl de druppels tegen het raam slaan en de wind langs de gevel fluit, nestel ik me graag in een comfortabele stoel. De warmte voelt als een aangename omhelzing, haast als troostende armen. De vlammen nodigen uit om even bij te komen, het liefst met een grote, dampende mok tussen mijn handen geklemd.

Een pure idylle, totdat ik voor de zoveelste keer een blok op het vuur moet gooien. Een huis warm houden met slechts één kachel is een dagtaak, weet ik uit ervaring. En dat geldt net zo goed voor een warme atmosfeer in huis. Gezelligheid en veiligheid komen je niet zomaar aanwaaien. Een huis kan akelig kil en eenzaam voelen, ook al stook je de hele dag en lopen mensen er de deur plat.

Het is heerlijk om te genieten van aangename warmte, het is nog beter om die te delen. Zo zijn we geschapen. In een uitleg van Prediker 4 las ik: 'Als we met z'n tweeën zijn, of velen met elkaar verbonden zijn, dan zullen we des te beter onze vijand, die ons wil beschadigen, kunnen weerstaan.' Elkaar opzoeken en liefhebben en elkaar op die manier beschermen is een dagtaak. Een hele nuttige.

... MAAR HOE ZOU EEN ALLEEN WARM WORDEN?

– Prediker 4:11

gastenkamer

Ik was zo moe dat het pijn deed. Mijn lijf voelde loodzwaar en mijn hoofd tolde. Toen kregen we een telefoontje met de vraag of we iemand voor een paar nachten konden opvangen in de tuinkamer, een extra kamer in ons huis met uitzicht op de tuin. Hoe dan? vroeg ik me af, zittend op de rand van het logeerbed.

Ik voelde me tegelijk beschaamd. Een week eerder had ik op dezelfde plek gebeden en gevraagd met wie we onze overvloed aan ruimte konden delen. In het huis was er wel ruimte, maar in mijn leven ook? Ik heb leegte nodig om te denken en om dingen te verwerken. Maar als ik niet uitkijk, kan dat weleens doorschieten in tobben. Ik dacht dat ik er op dat moment niets en niemand bij kon hebben. Maar het tegenovergestelde bleek waar.

Ik bad weer. 'U geeft altijd genoeg. Stel me ook deze keer niet teleur.' En ik wist dat God dat niet eens kan: teleurstellen. Ik kan altijd bij Hem terecht en ook nu mocht ik iets van Hem ontvangen en uitdelen. Niet alles hoeft in een keer, het mag in behapbare brokken.

Ik wist dat gastvrijheid betekent: vreemden hartelijk in je huis ontvangen en jezelf te geven door tijd te maken, je bezit te delen en belangstelling te tonen. Dat vroeg veel van me, maar ik kon het doen in vertrouwen, stap voor stap, brok voor brok. Ik begon de boel glad te trekken, ruimte makend in huis en hoofd. Ik zette bloemen in de kamer en zorgde voor iets te lezen en wat lekkers. Ik verplaatste mijn aandacht naar de ander, in plaats van te navelstaren en te blijven roeren in een bedorven gevoel ergens diep vanbinnen. De volgende dagen vlogen voorbij. God voorzag en er bleek meer dan genoeg.

De gastvrijheid kwam niet van mij, maar van Hem.

EN HIJ, DE SCHAREN ZIENDE, WERD INNERLIJK MET ONTFERMING
BEWOGEN OVER HEN, OMDAT ZIJ VERMOEID EN VERSTROOID WAREN,
GELIJK SCHAPEN, DIE GEEN HERDER HEBBEN.

– Mattheüs 9:36